

31. szám.

Julius 31-kén 1869.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetést ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr. —
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petsor 7. kr.

XX. kötet.

Népnevelési üdvös mozgalmak.

(Félrement vidéki levelek.)

I.

Kerületünknek azon szerencse jutott, hogy Kapkody osztálytanácsos ur ő nagyméltóságában nyerte lelkes tanfelügyelőjét, ki is bokros elfoglaltatásai daczára jelenleg áldozatkézséggel utazik közöttünk. Tegnap kegyes volt leereszkedni az x-i néptanító szerény kunyhójáig, s onnan gyalog hátra fáradozott, egészen a csúrig, hoi az iskolatanító a pappal fáradhatatlanul csévelt. Kedves tanfelügyelőnk azonnal egy köztetésben részesült népszerű értekezést tartott a buzának szórás alkalmával a konkolytól való sikeres elválasztásáról, s azzal az isten szolgáitól bucsut vévén, ebédre távozott a báróhoz. Szószaporítás volna az ebéd nagyszerüségéről szólani; éjfélutánig tartott az. Másnap mikor ő nmlga elutazott, az iskolás gyermekek a saroglyába kapaszkodtak s egészen a falu végeig futottak a kocsi után: úgy kísérték. A kocsi a viláért sem csapott volna hátra.

II.

Nálunk tegnap záródott be az iskola, s már ma Kármentő tanfelügyelő ő nagyméltósága magas látoga-

tásával megtisztelt bennünket. Ismert ügybuzgalmával fejezé ki, hogy miután a képviselői gondoktól megszabadult, utja épen erre vezette az országgyűléséről, s így nem kerülhette ki, hogy szerény iskolánkban a tanulókat stb. szemügyre ne vegye. Szerencsére még ketten nem mentünk volt a tanárok közül arra a munkára, melyet az új vasutépítésnél a vacatio idejére vállaltunk, s így hevenyében egy tarok partiet összeütöttünk, mig az esti vonat megérkezett. Ő nagyméltósága óvatos tapintattal járt el, s nagy szakismeretet tanusított. A nevelés barátai iránt azzal mutatá ki rokonszenvét, hogy egyáltalán minden „paprá morgót“ elszállított magával körünkből a vasuton.

III.

Muky báró tanfelügyelőnk vadászfegyvert vetett a nyakába, s miután a kopók a mi határunk felé hajtottak, egyuttal szives volt hozzánk is betérni. Az egész község osztatlan kíváncsisággal nézte a tanfelügyelő ő nagyméltóságát, ki még soha az agarak és kopók ily nagy mennyiségével nem látogatta meg különben elhagyott községünket. Félreismerhetlen egyenességgel tudakozódott a pap után, s addig fáradozott mig

végre rátalált. Es aztán elkezdődött az ügyek bonczolása. A mi papunk is nagy vadász. Őszre egy kerületi hajtó vadászatot terveztek, hova az iskolás fiuk közül is el lehet vinni majd a suhanczabbakat. A nagy lelkű báró bort hozatott, s a pappal nagyszerű poharakat emeltetett a cultusz miniszter ur egészségéért. Mihelyt hire futamodott köztünk, hogy tanfelügyelőnk itt van, azonnal sietett mindenki, őt legalább látni, s így hamarjában egészen egy ünnep nőtte ki magát. A báró megtisztelte az egész egyházi előljáróságot. A hajtóvadászat terve közlekedéssel fogadtatott el, s immár csak az őszet várjuk.

IV.

Az öreg nagyságos urat nem hozza ki sodrából semmi nemű fényes hivatal. Mióta a kerület tanfelügyelőjévé lett, sem változott semmit. Azonban megszokott nyugalmát most gyakrabban áldozatul kell hoznia a közügynek. Mult hetekben községünkbe haj-

tatott. Mindig kiváló szép lovakat tart. Most is a mint hozzánk érkezett, első dolga az volt, hogy a pap istállóját sorba vette s végig vizitálta. Ő magáról jól tudja, hogy mily kellemetlen az a gyermekre nézve, ha minduntalan kérdezősködniük tőle, és szüntelen nyakgatják egy írt, másért; elég az, ha az embernek hírét hallja a gyermek; majd tanul az aztán magátul is. Még az ebédet sem várta be, s már is folytatta buzgó kötelességérzet által vezetett körutját. Ez előtt is ritkán maradt fél órán tul nálunk.

V.

A mi nagy reményű tanfelügyelőnk, mihelyt kinevezését megkapta, azonnal utra kelt, és instructort fogadott magának, s a magas miniszterium kegyes megemlékezését azzal igyekszik meghálálni, hogy legelőbbben is az írás és olvasás mesterségének megtanulásához fogott.

Lügewacker levele egy bécsi lap szerkesztőhöz.

Kedves szerkesztőm! Mióta a journalista ünnepen a brudert megittuk, bizalmam a vakmerőségtől a szemtelenségig fokozódott. Ez különben eddig is nagy hiánya volt azon viszonyoknak, mely bennünket összefűzött. Bruder! A feledékenység hálátlan fátyola soha sem fogja előttem eltakarni a pompás napot. S hogy te se felejtse el, mielőtt tovább mennénk, légy annyi bizalommal hozzám, hogy rögtön küldj telegramm utján pár havi előleget. Előleg! Pár havi! Lásd, eddig valami óriási hazugsággal kellett előállanom az ilyen fajta kérdéseknél, s most elég a bizalomnak egyetlen halovány vonása. Bruder! Mennyire gyorsítja a bizalom a dolgok menetét! — Ezt különben magad be fogod látni. Én forgattam rajta az eszemet.

No hanem az a Giskra sokat ártott. Mit is keresett ő a journalisták ünnepen? Ti hittátok oda, tegyettek róla; én mosom kezeimet. Engem végképen tönkretett. Könnyű Giskrának azt mondani, hogy a sajtó legyen tiszta kifejezője az átszűrt közvéleménynek; de bajos nekem itt Pesten a tiszta közvéleményt átszűrni, s aztán nektek Bécs-be felecepegetni. Ilyenformán felmondanám a szerződést, hanem ismerve tégedet, barátságodért megteszek továbbá is mindent; mert tudom, hogy ha Giskra nem tudja felfogni az én hivatásomat: te érted azt teljesen.

Hanem ne ügyetlenkedjete! mert ha ti olyan

furesán beszéltek ott Bécsben, akkor engem az ördög sem tart meg itt Pesten. A mi népünknek beszélhet a minister szabadságról; de próbálja csak a magyarnak mondani! — ez a magyar semmihez sem ért a világon, csupán a szabadsághoz, ha volna neki. Legyetek eszeteken.

Innen most minden valamire való ember elpárolgott külföldre a fürdőre, s az a néhány pusztai betyár, a ki itthon maradt, abban töri a fejét, hogy husz év mulva a „honfoglalás“ ezredéves ünnepét megüljék.

A mint meghallottam, rögtön futottam a miniszterhez. De az átadta magát a titkárnak s külföldre ment fürödni. Mentem a titkárhoz, az átadta magát a miniszteri tanácsosnak s külföldre utazott. Mentem a miniszteri tanácsoshoz; az átadta magát az osztálytanácsosnak, az osztálytanácsos átadta magát a fogalmazónak, és így tovább, úgy hogy most csak az irnokok kezében van az egész kormánygyeplő. Ezek pedig fatális módon egyetértének azokkal a pusztai betyárokkal, s e szerint a „honfoglalás“ ezredéves ünnepe husz év mulva oly bizonyos, mintha már meg is történt volna. Scandale!

Csak azon egy örömem van még, hogy az ügyet az országgyűlés kezébe akarják letenni.

Pompás! — Ott lehet alkudni. Tudod mit? Elhíttjük velök, hogy ők az országot tulajdonképen

67-ben foglalták el; addig a mienk volt. Erre a jobb oldal rááll. Mintha a markomban volna. S így aztán beletüzeljük őket, hogy a közösügyes alkotmánynak legalább is ötödik évfordulati ünnepét, még az ősön tartatik meg előre.

Ha pedig az nem sikerülne, azon esetben beszéljétek a magyar miniszterekkel, mikor ott nálatok a

külföldi fürdőkről hazafelé jönnek, hogy a honfoglaló ünnepet, ha lehet még a tavaszon üljék meg, mert tudod, mégis szeretném közelről látni. De husz év mulva, isten tudja, hogy lesz, mint lesz?

Azonban te tudod, a világ előtt hogy kell adni a dolgot. Az előleget titokban is elküldheted. Bizzál bennem.

Lüge Wacker.

A felnőtt poétákhoz.

Irta egy szópós lantverő.

(Ajánlva Megy mag Lajosnak.)

Ti nektek a magasban könnyű
Bíztatva kiabálni le!
De minket mellőzés, közöny nyü.
(Ki ezt be nem látná, hüle.)
S nincs is babér fejünkön, itt ni,
Halántéket (s fület) borítani!

Bár, ha nem telt az inas-év el,
Nem kívánhatunk még babért:
De jól sem lakhatunk ám lével,
S lantunk is eped a babért,
Pedig ha korg a dalnok gyomra:
Hogy lelkesítsen ő éhomra?

Ha irsz, jól rágd meg ifju szittyá,
Zsenge poéta, mit írál?
— Kosár mélységébe taszítja
A szerkesztő ur, ha bírál!
És ha vastag volt a bíráló,
Annál vékonyabban honorálgat.

De ha megnőttél már az Urban,
S neved jó: ne félj, légy nyugodt.
Zengjen bár bölcső dal a hurban:
Dicsőítend kelet, nyugot.
S ha keveset ereszt a véna:
Sebaj, azért ez még mind széna!

A mesterséget tartsd eszedbe,
Jól megtanuld, s csókolj kezet!
Eszedbe ezt ha jól veszed be,
Minden utad hegyre vezet.
De majd, hogy tudsz fent lelkesülni,
Ha előbb így kell főni, sülni?

Ez baj; s ti kik oly magasságot
Érték, hogy ki sem vehetünk:
Vezessetek jó öreg rákok
Előre, és mi követünk.
Ha tiszta ösvenyü a Parnasz
Megyünk; de most nagyon is smarn az!

Azonban félre a vonóval.
Hagyjuk abba a czinczogást!
Tudom így is meglészek róva,
S sokaktól ér kárhóztatás,
Sok jó kívánságban már — lógok!
Némuljatok hát monológok.

Don Pedró Bajuszkádó.

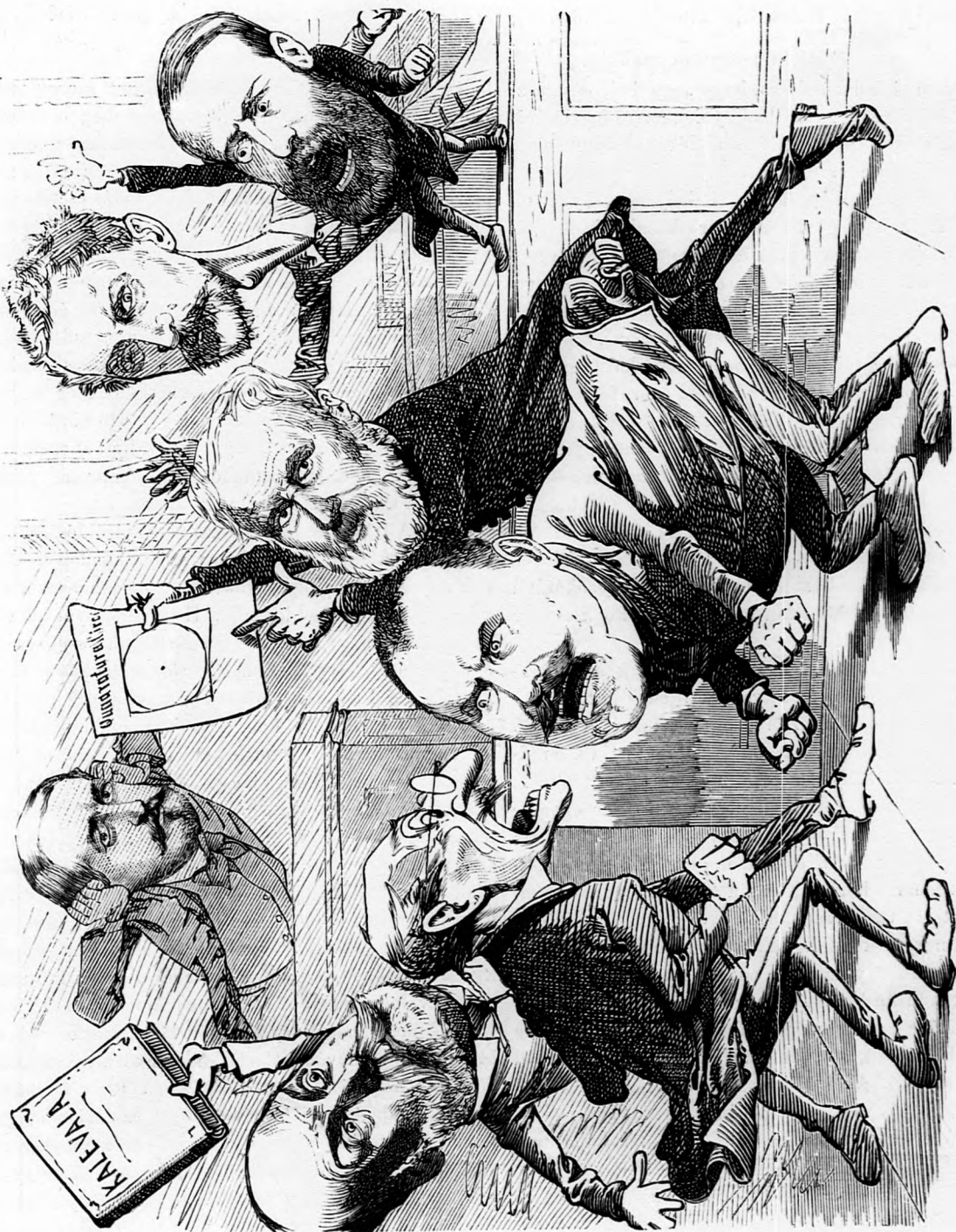
A postás ma.

Egy nagy megyében, melyben néhány tóton kívül csupa magyar lakik, — ennek egy városkájában, melyben épen nem lakik más, mint magyar ember, — egy régi világi magyar postamester, lakik ki Ade-

lungból mindössze csak annyit tud, hogy „königliche Postmeister.“ Hajdan ezt kellett neve alá írni; ma már nem muszáj; de azért soha el nem hagyja neve alól hogy: königliche Postmeister. — Vajjon szokás ez, vagy célzás?

I. Kun László a fogoly cseh Ottokárt átadja Habsburgi Rudolfnak.

II. Bethlen Gábor a tudósai közepett.

A szabad gyülekezési törvényjavaslat alapvonalai.

(Félvállról dictálta: **Wenck Heim**. Titokban a közönség elé bocsátja: **Szimati Matat** külső aspirans a belügyminiszterium kebelében.)

Azon elvből kiindulva, hogy „egy lud, egy aszszony“ kész vásár: a szabad gyülekezésre legalább is két egyén létele és egyesülési szándékának fennhangon komoly kijelentése szükséges.

Tekintettel a gyülekezési helyekre, ilyenekül használhatók a megyeházák, városházák, faluházák, piacok, iskolák, templomok és végre a privátházak.

Mielőtt ezen helyiségek természetéhez képest a szabad gyülekezések körét szabatosan körülírnók; az egyesülések kutforrására, a házasságra nézve, a polgári házasság behozataláig, a kormány minden beavatkozástól óvakodik, — kivéven a hol azt a törvény egyenesen rendeli, vagy a felek megegyezése engedi.

1. Minden vendégszerető privát háznál a jó ismerősek, szomszédok, komák és sógorok szabadon összejöhetnek, kivált disznótorok alkalmával, nagyobb számmal is. A dohányzás megengedtetik; ha a körülmények úgy kívánják, hosszu pipaszárral is. Vacsorálni is lehet, ha van mit. A bor a házi gazda pinczejétől és szokásától függ. Azonban a következesekért a felelős kormány felelősséget nem vállal.

2. A templomokat ugyan eddig csak a vén aszszonyok, gyermekek és szerelmes ifjak szokták látogatni; hanem ezentul az öreg urak és mindkét nemen levő közép korbeliek is szabadon látogathatják, mindannyiszor, valahányszor azok nyitva találatnak. A templomban aludni tilos, hanem a kik már egyszer elaludtak, a személyes szabadság jogának tisztelete mellett oldalbalökéssel csak azon esetben figyelmeztethetők, ha már a horkolás stadiuma beállott. Ha a templom netalán távol esnék, a köszvényes és csuzos öreg egyéneknek, a köz felindulás elkerülése tekintetéből, csak kocsin vagy mankón engedtetik meg az utazás.

3. Az iskolákban, a már alkotott törvények ide vonatkozó paragraphusainál fogva minden tanköteles gyermek tartozik szabadon megjelenni és a jobboldali kátét hallgatni. Az itt elnökölő előljáróságot azonban bögs, károgás, mogyoró törés, valamint az egyéni szabadságot hajkítépés, megtérdelés által háborítani nem szabad.

4. A piacokon heti vásárok és sokadalmak alkalmával mindenemü, rangu és rendü egyének szabadon összegyülekezhettek, gyalog, kocsin vagy lóháton, sőt a hol vasutak léteznek, ilyeneken is. Az ilyen szabad gyülekezések alkalmával előforduló személyes sur-

lódások, az eddigi szokás és gyakorlat szerint meghagyatnak, ugy azonban, hogy azokat a megyerendszer rovására lehessen tenni. Más tulajdonának a gyülekezés helyén történt szándékos elsajátítása tilos; de ha már elsajátított: a bünös tetten kapatás esetében az illető hatóság által rögtön becsipetik. Ellenkező esetben nyomozás rendelendő el. A sokadalmakra, ha távolabb esnek is, szabadon gyülekezhetik a nép; a heti vásárok különben sem lévén a nagyobb kereskedők által látogatottak. A vásárlás attól függ, hogy ki mint tud aludni. Ebbe a kormány egyáltalán nem fog beavatkozni. A gyülekezések napja és ideje, pártkülönbség nélkül minden kalendáriumban szabadon megtekinthető. A gyöngyösi vásár a hortobágyi nagy hidnál ezentul is kimaradhat a kalendáriumból. A debreczeni vásárt ezentul is szabad szabadságnak nevezni.

5. A faluházákban a község előljároi és lakosai a bíró elnöklete alatt mindannyiszor szabadon tarthatnak ugynevezett „kupaktanácsokat“, valahányszor ezt a község érdeke úgy kívánja. Hogy érvényes határozathozatalra hány itcze bor vagy pálinka szükséges? ez teljesen a helyi körülményektől és szokástól függ. A falubíró kvalifikációjához a jelen kor kívánata szerint a legnagyobb has nem épen nélkülözhetlen kellék; azonban ha a kettő törvény által összeegyeztethető: a kormánynak nincs kifogása ellene.

6. A megye s városházákban szabad gyülekezetekre nézve az előbbi pontban mondottak szolgálnak sinórmértékül, azon hozzáadással, hogy a városok rendesen nagyobb népességgel bírván, a város gyülésén a nép, már ezen elvnél fogva is nagyobb mennyiségben tartozik megjelenni. Azonban az elmaradás kinek-kinek saját kedvére bizatik; kivéven, ha a kormány akarná valamely száudékát minden áron keresztülvinni.

7. A megyeházák természetével bírnak azon helyek is, hol a képviselőválasztások rendesen történni szoktak. Az ilyen helyiségeken a választási actus alkalmával minden jobboldali választó tartozik szabadon megjelenni. A baloldali választók azon kedvezményben részesülnek, hogy el is maradhatnak, a nélkül, hogy ez nekik betudatnék. Ily esetekben a kormány a kényserítő eszközöktől óvakodni fog. Ezen szabad gyülekezetek ideje és órája minden jobboldali választóval hivatalosan tudatik; s ha netán a baloldaliak is tudomásul vennék, és megjelenési szándékuk nagyobb

mérvben mutatkoznék, azon esetre a kenyeres tarisznyák gondozása és illő ellátás tekintetéből a szín helyére katonaság rendeltetik, jó előre. — Ezenfelül a megyeházák azon különös kiváltsággal bírnak, hogy midőn valamelyik miniszternek a bizottmány bizalmi nyilatkozatot akar szavazni: akkor a felesleges baloldali szavazókat, a helyiségre be lehet sanzsirozni. Szavazás után szabadon kijöhetnek.

8. Valahányszor Adonyban és Aradon egy egy fiut felfenekelnek, mindannyiszor megengedtetik, amott a községi, itt az iskolai előjárásnak, hogy szabadon összegyülekezhessenek és bizalmat szavazhassanak Vadkertinek meg Györgyösinek.

9. A reportereknek megengedtetik, mindennemű gyülembe befurakodni. Ha netalán kidobtatnának, az az ő dolguk.

10. A belügyminiszter megbizatik, hogy a mik a szabad gyülekezésre nézve e törvényből kimaradtak volna, azokat a maga felelősségére hajtsa végre.

Kelt az ország reményeinek székvárosában a citadella közelében, közösügyes boldogságunk születésének 3-dik esztendéjében, a jelenleg ülésező delegatio 20-ik napján. Régibb idősámitás szerint Pest, 1869. aug. 1-jén.

Ráday érdeme.

„Macsvánszkyt elfogták.“ Ráday érdeme.
Ily férfit vajh, ki ne dicsőítene!
Szép szóval, csunyával rája addig hata,
Mignem kisütötte, hogy nagy demokrata.

Hires Rózsa Sándort, azt is becsipette.
Busult Rózsa, örült Ráday felette.
Sulyos vallomásra rábeszélte sokra,
Bevallatta vele, hogy ő is nagy mokra.

Követválasztásnál, királyi biztosság
Adta tekintélyét, ha nem adta voksát;
S hogy a „jobb“ eszméknek nem volt foganatja;
A tápéi balpárt még meg is bánhatja.

Szóval: tett és akart; kell e nagyobb érdem? —
S a megye mit mivelt ez alatt? azt kérdem.
A megyei rendszer kezét összetette,
S a százezer biztos forintot fizette.

Az „Üstökös“ archivumából.

Orvosi bizonyítvány.

Pásztor Anna született Székely Onno July 4-ik megverték Tek Eördügh Ignác ór hozzóm utasította vizsgálnóm megy ernul látélet adnóm ki következendő keppen találtóm — bul oldalón az arczón prof es unton felül az vakszemen egy erős kemény ütés, ugy lóerik hogy ökölley ütés vált, az egész kepe dogat lett szój, ver nagy mertekben folyt de ugy látszik hogy több ökölley ütések kopott, mert ból része fejenek szinu dogadtba von, a beteg fáj fájásson és szedületve nagy mentekben poroszul ajólásban vált, terhés állapotban von az szemvedöny — gyéngeségü reá jöt, kelt T-án Julius 4-en 869.

D. S.

Szathmármegye. A járási szolgabírótól. Tekintetes H. G. ügyvéd urak.

Önnek mint művelt jártas egyénnek feltétlenül tudni kell, hogy — midőn bírósággal teszi magát, mint

kérvényező, érintkezésbe: minő kifejezést használjon, miként azon magasztos állásnak fölényét árnyalataiban se kísértse megkísérteni.

Annálfogva felhivom ügyvéd urat, hogy irodájában telyes felügyeletet gyakoroljon, s beadványai rekesztésénél nem a simplex „tisztelője“ szót, — mién és más ildomos ember csak a szatócsoknak használunk, midőn tőlök pénz nélkül hozatunk, — hanem a még eddig törvényszerű és szokásos „alázatos szolgálját“ használja.

Kelt, D-d. 1869. jul 15. G. B. szk. szbiró.

Hétköznapi tapasztalások.

— — A Szaharát tengerré akarják alakítani, nem is hiányzik már egyéb hozzá mint a víz. Azt halljuk, hogy Szirmay e czélra maidenspeachjét akarja felajánlani, abból tele csorgathatják.

— — Beust azon panaszkodik, hogy hiába jár Bismarek körül tyukkal, kalácscsal, hidegen utasítja vissza. — No Königgrätznél elég melegen fogadta.

— — Egy vidéki lap melegen (R. 32.º) üdvözli kaposvári zsidó polgártársainkat azon elismerésre (Nr. 39 pápaszem) méltó tettükért, mely szerint a „Kossuthválasztás alkalmával a balogokkal szavazott 4 hitsorsosukat a jó ügynek legalább annyira megnyerték“ (tiz pári felett) „hogy a legközelebbi választások alkalmával nem szaporították a körmenádnusok sorait.“ — Ebből az a tanulság, hogy Kaposvárott sikeresebben tudják a pilulát csinálni, mint Pesten.

— — Azt olvasom egy szelid vidéki levélben, hogy: mit folytatjátok még most is a képviselőválasztási ellenségeskedést! lám a Jókai- és Gorovepártiak, a választás óta, hogy megférnek együtt. Igen ám, csakhogy külön külön.

— — Kisült már, hogy miért fogadta Wenkheim a pozsoni munkás küldöttséget olyan venkhajmosan. A „Pesti Napló“ sütötte ki. Hát a belügyminiszter egészség helyreállítása végett épen fürdőre volt utazandó, s nyugtalanul várta az orvosi tanácskozmány resultatúmat. Már pedig az régi dolog, hogy az ember, míg meg nem mosdott, morózus szokott lenni.

— — Nagy lármát csapnak azon hir felett, hogy a karolinenthali apáca áldott állapotban volt. Hiszen az apáczáknak tulajdonkép mindig áldott állapotban kellene lenni. Legfőlebb is az a kérdés, hogy honnan vegyék az áldást.

— — Ha Lónyay a Vadkerti káplán elvét követi, Ghyczy tiz hasábos cikke után még nagyobb ember lesz belőle, mint addig volt. Hogy-hogy? — Mert a Vadkerti elve: virgando crescimus. — Tyhü! hallod e, hisz ezen elv szerint a deficit lesz nagyobb mint volt.

A vén Aesopus¹⁾ meséiből.

(Az inclassicusok kedvéért lefordította Vipera. Commentárok-
kal ellátta Délutánus.)

I.

A pénzügyi örök.²⁾

Volt egy pénzügyi ör³⁾ s ennek két zsákja. A
zsákok

¹⁾ Aesopus antiquus. A modernusnak felmondott a kiadója.

²⁾ Aesopus korában: vindices; a publicanusok (adóbérlők) után a leggyűlöttebb emberek, kivált így aratás idején.

Egyike nagy fenekű volt, másika meg feneketlen;⁴⁾

Egyike hátul lóg vala, míg a másik elől volt.

Ő egyikbe, a hátulsóba, a nagyfenekűbe Tette a deficitet, a melyet „megtakarított;“
Hátulsóba tevő, hogy senki ne lássa: mi s
mennyi;⁵⁾

Nagyfenekűbe azért, mert másba nem is tehető
azt. —

A másikba pediglen az államadót helyezé el,
S mert feneketlen volt, ez mindig szenvedé
ürben;

Mindig újabb táplálékot nyelt le a gyomra,⁶⁾
S mint egy ántik szörny mindig éhes vala mégis.⁷⁾

³⁾ Nem sajtóhiba. „Pénzügyér-“rel nem futná ki a vers, hanem a szerkesztő aligha nem futna.

⁴⁾ Némely philologusok szerint ebből eredt a sansculotte szó.

⁵⁾ Ha laicus ember beleütötte az orrát: rákoppintottak; ezért találták fel 2000 évvel később a gicicalman és hornedus nevű optikai szerszámokat.

⁶⁾ Akkor időben a bálványok nagyétűek voltak: az érczet is megették, s nem feküdt meg a gyomrukát. Ma már a clerusnak nevezett bálvány csak szűekkel él, s attól is megbetegszik; a finantz nevű bálvány pedig még kákabélűbb: papirost eszik.

⁷⁾ Itt a mese kézírata megszakad. A többijét Ráth Károly ette meg; Gellérinek csak ennyit hagyott belőle.

Szegény Ubryk Borbála!

Nem azért lett ő szerencsétlen, hogy isten rendeletét követte, hanem mert nem volt az emberek közt jó tanácsadója. Lám az egyszeri párisi leány okosabban vitte dolgát.

Ezt az egyszeri leányt, hogy-hogy nem? egyszer csak „megáldotta“ a kolostori gyóntató. Baj lett, még pedig nemcsak érezhető, de egyszersmind látható is. Hanem a páter confessionator eszes ember volt. Elkezdett prédikálni, hogy az isteni gondviselés véghe-tetlen, nem elégedett meg egy mater immaculatával, kegyelme ma is mutatkozik egy párisi szüzön, és a világ készen lehet egy újabb virgine natusra.

És a világ csakugyan megérte a virgine natust. És volt a ki imádtá is egy pár hétig. Azután elfelejtették. De elfelejtették vele együtt a casust is.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.